Click Here

Çevresinde yaşanan olayların ayrımına varmayan gerçekleri görmeyen

Yayınlanma: 22 Eylül 2022 Perşembe 11:00 Bulmacada çevresinde olup bitenlerin farkına varmayan, sezmeyen(kimse), gözü bağlı, bilgisiz, aymaz nedir bu konuda sizlere kısa bilgiler vereceğiz. Çengel ve kare bulmacada sorulan çevresinde olup bitenlerin farkına varmayan, sezmeyen (kimse), gözü bağlı, bilgisiz, aymaz nedir sorusunun yanıtı 5 harflidir cevaba GAFİL yazabilirsiniz.Gafil nedirGafil değişik anlamları ile beraber ele alınan bir sözcüktür. Aymaz, çevresindeki gerçekleri göremeyen ya da sezemeyen, geleceğini, ilerisini düşünmeyen ve önemsemeyen.Gafil kelimesi, dilimizde oldukça kullanılan kelimelerden birisidir. Gafil, Arapça dilinden Türkçe'mize geçmiştir. TDK'ye göre gafil kelimesi anlamı şu şekildedir: Aymaz ◁ 11. Sınıf Ders Kitabı cevapları için tıklayınız ▷ Eğitim Sistem'i Google Haberler'de ücretsiz bir şekilde takip ederek bize destek olun. Yapmanız gereken oldukça basit. "Şimdi Takip Et" butonuna tıkladıktan sonra açılan sayfanın sağ üst tarafında yer alan yıldız simgesine dokunmanız yeterlidir.Şimdi Takip Et Önemli not: Yorum ve düşüncelerinizin bizim için çok değerli olduğunu biliyor musunuz? Yorumlarınızla soru cevaplarımıza katkıda bulunabilirsiniz. Adamın biri, bir adama "Yağmur yağacak!" demiş. O adam da öfkelenerek, "Vay sen bana ördek dedin!" diyerek o adamın üzerine yürümüş! Bu kıssadan çıkan hisse "hakaret" kavramının yorumu bireysel değil, genel ve anonimdir. Peki "hakaret"in sözlük karşılığı nedir?Hakaret (Arapça): Bir kimseye, bir şeye karşı kullanılan küçültücü söz ya da aşağılayıcı, küçük düşürücü, onura dokunma, onur kırma.Valla bu tanıma göre kan gövdeyi götürür. Nereden baksan öznel (sübjektif) bir tanım. Artık kimseye "Galiba yağmur yağacak" diyemezsin. Bir de yasaya göre "hakaret" neymiş ona bakalım.Hakaret suçunun cezası Türk Ceza Kanunu madde 125/1'de, "Bir kimseye onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte somut bir fiil veya olgu isnat eden veya sövmek suretiyle bir kimsenin onur, şeref ve saygınlığına saldıran kişi, üç aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır."Hakaret kimi zaman söyleyene, kimi zaman söylenene (muhataba) göre değişiyor. Örneğin bir mahalle kavgasında kadınlardan biri "Seni gidi çürük, seni gidi sürtük" diye hitap etse ve muhatabı kadın onu mahkemeye verse, sanırım, davayı kazanır. Amma velakin!Ama Cumhurbaşkanı Erdoğan, sanırım Gezi olayları sırasında, "Düşünün Dolmabahçe Valide Sultan Camisi'nin içinde bu eşkıyalar, bu teröristler bira şişeleriyle, bira kutularıyla adeta caminin içini pislemişti. Bunlar böyle. Bunlar çürük, bunlar sürtük" diye konuşmuştu. Ama kimse kendisini mahkemeye vermemişti. Verse de sanırım, açtığı dava kabul edilmezdi.Cumhurbaşkanı, 23 Kasım'da partisinin grup toplantısında CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'na özel bir yer ayırıp "saydırdıkça saydırmıştı". Erdoğan, Kılıçdaroğlu için "gafil, namert, sefil, kifayetsiz" gibi ifadeler kullanmıştı.Gafil: Aymaz; çevresinde olup bitenlerin, olayların ayrımına varmayan, gerçekleri görmeyen, sezmeyen (kimse). "Bu ülke aymazların eline kalmamalı."Namert: Mert olmayan, alçaklık eden, alçak, korkak, erdemsiz.Sefil: Aynı zamanda namussuzlara, şerefsizlere, rezillere, aşağılıklara da bir "kınama" sıfatı olarak kullanılabilir dahası tarihte birçok kez kullanılmıştır.Kifayetsiz: Yetersiz.Sanırım Kemal Kılıçdaroğlu, cumhurbaşkanının kendisine layık gördüğü sıfatlar için yargıya başvurmadı. Yargıya gitseydi de bu sıfatlar eleştiri bağlamına alınırdı. Tersi olsaydı Kılıçdaroğlu hapse girmese bile külliyetli miktarda para cezası öderdi.Vikipedi'den aldığım örnek içtihatlara göre siyasetçiler; kendilerine karşı yapılan eleştirilere, özel kişilere kıyasla daha fazla hoşgörü göstermek zorundadır. (Yargıtay 4. Hukuk Dairesi)Basın özgürlüğü haber, fikir ve düşünceleri, çoğaltıcı araçlarla serbestçe açıklayabilme özgürlüğünü ifade etmektedir.Basın özgürlüğü sınırsız olmayıp hukuk düzenince çizilen sınırlara tabidir. Basın tarafından yapılan yayınlarda anayasanın temel hak ve özgürlükler bölümü ile kanunlarla güvence altına alınmış bulunan kişilik haklarına saldırıda bulunmamak, kişilik haklarına saygı göstermek, bunlara saldırı niteliği taşıyabilecek tutum ve davranışlardan kaçınmak yasal ve hukuki bir zorunluluktur.Basının yaptığı yayın, bir kimsenin kişilik hakkını ihlal edici nitelikte ise bu durumda basın özgürlüğüne sığınılamaz ve bu tür bir kişilik hakkı ihlali, sorumluluk doğar. Çoğu zaman basın özgürlüğü ile kişilik hakkı ihlali çatışma halindedir. Bu durumda kişilik hakkı mı, yoksa basın özgürlüğü mü daha üstün tutulması gerektiği, haberin mahiyetine ve haber yapılan kişiye göre farklılık arz etmektedir.Yargıtay 4. Hukuk Dairesi'nin 2018/3022 esas, 2018/5252 karar sayılı ve 03.07.2018 tarihli ilamında; siyasetçinin siyasi kişiliğinin bulunması ve eleştirilerin toplumu ilgilendiren konulara ilişkin olduğundan kamusal ilginin bulunması sebebiyle siyasetçilerin kendilerine getirilen eleştirilere, özel kişilere nazaran daha geniş bir hoşgörü göstermek zorunda olduğu içtihat edilmiştir.Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 10. maddesini temel bilgi olarak aktarıyorum. Gerisi size kalmış."Herkes ifade özgürlüğü hakkına sahiptir. Bu hak, kamu makamlarının müdahalesi olmaksızın ve ülke sınırları gözetilmeksizin, kanaat özgürlüğünü ve haber ve görüş alma ve de verme özgürlüğünü de kapsar. Bu madde, devletlerin radyo, televizyon ve sinema işletmelerini bir izin rejimine tabi tutmalarına engel değildir." Olay Çevresinde Oluşan Edebi Metinler OLAY ÇEVRESİNDE OLUŞAN EDEBİ METİNLERİ TANIMA Bir olaya dayalı olarak meydana gelen edebî metinleri iki gruba ayırmak mümkündür: 1) Anlatmaya Bağlı Edebî Metinler 2) Göstermeye Bağlı Edebî Metinler Olay Çevresinde Oluşan Edebi Metinler Ayrıca bakınız ⇒ Metinlerin Sınıflandırılması 1) Anlatmaya Bağlı Edebî Metinler Bu metinler, bir olay veya durum çevresinde yer, zaman, kişi belirtilerek ve bir plan dahilinde olayların okuyucunun veya dinleyicinin zihninde canlandırılacak şekilde ifade edilmesiyle oluşur. Anlatmaya bağlı edebî metin türleri şunlardır: Masal Destan Halk Hikâyesi Mesnevi Manzum Hikâye Hikâye Roman 2) Göstermeye Bağlı Edebî Metinler Göstermeye bağlı edebî metinler, bir olayı seyircinin önünde canlandırmak için oluşturulan metinlerdir. Göstermeye bağlı edebî metinleri kendi içerisinde iki gruba ayırmak mümkündür: 1. Geleneksel Tiyatro türleri şunlardır: Karagöz Orta oyunu Meddah Köy seyirlik oyunu 2. Modern Tiyatro Modern tiyatro türleri şunlardır: Edebiyat alanı içerisinde yer alan metinler kesin çizgilerle olmamakla beraber sanat eserleri ve düşünce eserleri olmak üzere ikiye ayrılır. Sanat eserleri, sanatçıların duygu, düşünce ve hayal dünyasından beslenen, imge ve izlenimlerle zenginleşen eserlerdir. Şiir, masal, hikâye, roman, tiyatro, sinema vb. bu grupta yer alan eserlerdir. Herhangi bir konuda bilgi vermek, okuyucuyu aydınlatmak amacıyla yazılan makale, fıkra, deneme, eleştiri, söyleşi gibi eserlere düşünce eserleri denir. Öte yandan anı, günlük, mektup gibi türlerde sanatçının anlatımındaki üslubuna göre sanat eseri ya da düşünce eseri sayılabilir. Bunlardan sanat eserleri bir olay çevresinde gelişirse kendi arasında anlatmaya bağlı sanat eseri ve göstermeye bağlı sanat eseri olmak üzere ikiye ayrılır. Masal, destan, hikâye, roman, halk hikâyeleri anlatmaya; komedi, trajedi, dram Karagöz, meddah, orta oyunu gibi türler de göstermeye bağlı sanat eserlerini oluşturur. Anlatmaya bağlı eserler ile göstermeye bağlı eserlerin benzerlikleri ve farklılıkları: Benzerlikleri: Her iki tür de bir olay çevresinde gelişir. Bu temel olayın etrafında daha küçük çapta gelişen olaylar yer alır. Her iki türde de insanların başlarından geçen ya da geçebilecek nitelikteki olaylar gösterilir. Olaylar belirli bir zaman diliminde geçer. Anlatılan olaylardan etkilenen insanlar ya da varlıklar vardır. Bunlara eserin kahramanları denir. En çok etkilenen varlığa eserin başkahramanı (başkişisi) denir. Olayın serim, düğüm ve çözüm bölümleri bulunur. Yani olayın bir başlangıcı, gelişmesi ve sonunda da çözümlenişi vardır. Ele alınan olayların anlaşılması için tasvirlere ya da dekorlara yer verilir. Metinlerin bir yazarı vardır. Farklılıkları: Anlatmaya bağlı türlerde olayın mutlaka bir anlatıcısı vardır. Bu anlatıcı olayı ilahî bakış açısıyla, kahramanın bakış açısıyla ya da gözlemci bakış açısıyla anlatır. Göstermeye bağlı eserlerde, sosyal hayatta karşılaşabileceğimiz olaylar sahnede gösterilir. Eserdeki olaylar aktör (erkek oyuncu), aktris (bayan oyuncu) adı verilen oyuncular tarafından canlandırılır. Sosyal yaşamın ve insan karakterinin eleştirisi yapılır. Bu iki tür arasında kullanılan dil ve anlatım biçimi de birbirinden farklıdır. Anlatmaya bağlı eserlerde uzun ve kurallı cümleler kullanılırken göstermeye bağlı eserlerde günlük konuşma dili kullanılır. Cümleler daha açık ve kısadır. Söylenen sözün izleyici tarafından anlaşılması beklenir, bunun için daha açık ve kısa cümleler kullanılır. Konuşma dilinin canlılığı sahnede yansıtılır. ANLATMAYA BAĞLI EDEBİ METİNLERİ İNCELEME YÖNTEMLERİ Anlatmaya bağlı edebî metinler; metin ve zihniyet, metnin yapısı (olay örgüsü, kişiler, mekân, zaman), metnin teması (metnin yazılış amacı, mesajı), dil ve anlatım, metin ve gelenek, anlama ve yorumlama, metin ve yazar açısından incelenerek değerlendirilir. A. METİN VE ZİHNİYET Metin ve Zihniyet Ayrıca bakınız ⇒ Metin ve Zihniyet Edebî metinler; hangi dönemde, nasıl bir ortamda yazılmışlarsa o dönemin ve ortamın etkilerini, dönemin zihniyetini yansıtırlar. Zihniyet; bir döneme ait sosyal, siyasî, sivil, askerî, dinî, ekonomik, sanatsal ve kültürel hayatın duygu, anlayış ve zevk bütünüdür. Her metin, yazıldığı dönemin zihniyetini yansıtır. Bir metinde, metnin yazıldığı dönemin özellikleri metne sindirilmiş bir şekilde yer alır. Bu özellikler metinle bütünleşir. Bir metni incelerken metinden dönemin zihniyetine ait ipuçları tespit edilir. Oğuz Kağan Destanı'ndan alınan ve Oğuz Han'ın kırk günlükken tasvirini (portresini) yapan şu metne bir göz atalım: "Öküz ayağı gibi idi sanki ayağı Kurdun bileği gibi idi sanki bileği Benzer idi omzu tıpkı samurunkine Göğsü de yakın idi koca ayınınkine " Görüldüğü gibi Oğuz Han'ın ayağı öküz ayağına, bileği kurt bileğine, omuzu samurun omzuna, göğsü ayı göğsüne benzetiliyor. Bu destanın oluştuğu dönemde Türkler göçebe medeniyeti yaşıyorlardı ve avcılıkla geçiniyorlardı. Tabiatla iç içe olan toplumların benzetmeleri de tabiattaki güçlü varlıklarla ilgili olacaktır elbet. Bu bakımdan eserin yazıldığı dönem göz önünde bulundurulursa bu benzetmelerin tabiî olduğu görülür. Yine Oğuz Kağan Destanı'nda Oğuz Han, kağan olduğu zaman şu nutku söyler: "Demir kargılar ile ilimiz olsun orman Av yerlerimiz dolsun vahşi at ile kulan Yurdumuz ırmaklarla, denizlerle dolsun Gökteki güneş ise yurdun bayrağı olsun Ülkemizin çadırı yukarıdaki gök olsun Dünya devletimiz, halkımız da çok olsun. " Yukarıdaki nutuktan hareketle o dönem Türklerinin büyük ve zengin bir devlet hâlinde dünyaya egemen olma idealini tespit edebiliriz. Anlatmaya bağlı edebi metinler incelenirken metnin yazıldığı donemdeki hakim zihniyet. Metnin yazıldığı donemin sosyal, ekonomik, siyasi yapısı, dini inanışları, eğitim sistemleri, sanat anlayışı ve zevki kısacası bütün kültürel değerleri,sanatçının dönemin kültür ve sanat hayatıyla ilişkisi tespit edilir. Edebi eserlerdeki zihniyet dönemlere göre değişmektedir. İslam öncesi metinlerde hakim zihniyet olağanüstü fiziki güçlerle donatılmıştır. Destanlar kavimlerin ilk dönemlerine özgü zevk ve anlayışı dile getirir. Bu durum İslamiyet'ten sonraki eserlerde yerini dini inanışlara ve kahramanlıklara bırakır. Yani İslamı hayat tarzı ve din için mücadele dönemi başlar. Türk edebiyatı, Tanzimat sonrası yeni bir medeniyet dairesinin içine girer. Doğuya has yaşama tarzından ve edebiyat anlayışından birdenbire Batılı yaşama tarzına ve edebiyat anlayışına geçilir. Böylece Batı dünyasında gelişen edebi akımların etkisi altına girilir. Tanzimat doneminde etkin bir şekilde kendini hissettiren romantizm, Servet-i Fünun doneminde yerini realizm ve natüralizm akımlarına bırakmıştır. Bu arada edebiyatımızda başlayan Doğu-Batı çatışması, hem yaşama tarzında hem de edebi eserin bünyesinde kendini kuvvetle hissettirir. Bu çatışma 1940'lı yıllara kadar en çok işlenen temalardandır. 20.yüzyılın başından itibaren Türk dünyasında görülmeye başlayan milliyetçilik hareketleri, sosyal, bilimsel ve kültürel hayatta yankı bulmuş; edebiyat eserlerinde duru ve sade bir Türkçenin kullanılmasına özen gösterilmiştir. Bu doğrultuda edebiyatımız İstanbul'un sınırları dışına çıkmış, Anadolu'yu konu alan eserler kaleme alınmaya başlamıştır. B. YAPI (OLAY ÖRGÜSÜ, KİŞİLER, MEKAN, ZAMAN) * Metnin yapısını oluşturan unsurlar şunlardır: 1- OLAY: Öykü kişilerinin başından geçenlere olay denir. Öyküde tek bir olay ele alınır. Bazen bu temel olaya bağlı küçük çaplı yan olaylar da olabilir. Ele alınan olayların gelişiminde mantıksal bir sıra izlenir. Olay öykülerinde, olay on planda olmasına karşın, durum öykülerinde olay ya ikinci plandadır ya da yok denecek kadar azdır. Anlatmaya bağlı edebi metinler incelenirken olay örgüsü çıkarılır ve olay örgüsünün gündelik hayattaki geçeklikle ilişkisi tespit edilir. Olay örgüsü: Metinlerde olay, ya metindeki kişiler arasında cereyan eden ilişkiler ya da kahramanın iç çatışmaları sonucu ortaya çıkar.Metindeki olay sadece somut gerçeklik değildir.hayal,tasarı,izlenim ve benzeri hususlarda olay orgüsü çerçevesinde değerlendirilir.Olay orgüsü çıkarılırken bu hususlar dikkate alınmalıdır. Olay örgüsünün ya da gündelik hayattaki geçeklikle ilişkisi: Anlatmaya bağlı edebi metinlerde olay orgüsünün her zaman aynen yaşanması mümkün değildir. Olay okuyucuda ya da dinleyicide estetik kaygı uyandırmak amacıyla düzenlenir. Oysa günlük hayatta yaşanan olayların anlatılmasında estetik değil gerçeklik dile getirilmektedir. 2- KİŞİLER: Öyküde anlatılan olayları veya durumları yaşayan kişilerdir. Öyküde kişi sayısı azdır. Sadece bir veya birkaç kişi vardır ve onun başından geçenler anlatılır. Öyküde olayları yapanlara ya da olaydan etkilenenlere öykünün kahramanları denir. Kahramanın kendine özgü ayırt edici özellik taşımasına karakter denir. Benzerlerinin niteliklerini abartılı bir biçimde üzerinde toplayan kişilere tip denir. Bu bakımdan her birey bir karakterdir fakat tip değildir. Tipler belirli bir zümreyi belirgin özellikleriyle temsil eden kişilerdir.Yani kıskançlık, cimrilik, korkaklık, vb. özellikleri taşıyan kişiler birer tiptir. Bazı metinlerde insan olan kahramanın yerini bir hayvan veya cansız bir varlık da alabilir. Olaylardaki rolüne gore kişiler iki gruba ayrılır: Birinci dereceden kişiler: Olayların akışında birinci derecede rol oynayan kişilerdir. İkinci dereceden kişiler: Olayların akışında çok az veya dolaylı olarak etkisi olan kişilerdir. Anlatmaya bağlı edebi metinler incelenirken kişiler birinci ve ikinci kişiler belirlenir. Bu kişilerin fiziki ve ruhi portreleri ortaya konur, karakter ve tip olanlar tespit edilir. Bu kişilerin olay içerisindeki görevleri tespit edilir. 3- MEKAN: Anlatmaya bağlı edebi metinlerde ele alınan olay belli bir yerde (mekanda) geçer. Bu yer, okul, hastane, bahçe, sokak olabileceği gibi insanın iç dünyası da olabilir. Anlatmaya bağlı edebi metinlerde olayın daha iyi anlaşılabilmesi için yer ya da çevre, betimlemelerle tanıtılır. Ancak betimleme yaparken gereksiz ayrıntılara girmemek gerekir. Anlatmaya bağlı edebi metinler incelenirken olayın geçtiği mekanlar özellikleriyle birlikte tanıtılır. 4- ZAMAN: Öyküde ele alınan olayın başladığı ve bittiği bir zaman dilimi mutlaka vardır. Olayların başlaması ile bitmesi arasındaki sürece zaman denir. Olaylar bu zaman dilimi içerisinde gerçekleşir. Bazı oykülerde olay veya durum son durumdan başa doğru gelişebilir. Anlatmaya bağlı edebi metinlerde iki türlü zaman vardır.Birincisi olayların yaşandığı,kişilerin içinde bulunduğu şimdiki zamandır. Buna gerçek zaman denir. İkincisi romandaki kişilerin geçmişini hatırlaması üzerine geçmişten içinde bulunan ana kadar geçen zamandır. Buna kozmik zaman adı verilir. Anlatmaya bağlı edebi metinler incelenirken olayları başladığı ve bittiği zaman belirtilir. Metindeki zaman ifadeleri tespit edilir. Bu zamanların gerçek zaman mı yoksa kozmik zaman mı olduğu belirtilir. C. TEMA Bir metinde yazarı yazmaya iten sebep metnin temasıdır. Anlatmaya bağlı edebi metinler incelenirken metne şu soru yöneltilir: "Yazarı bu yazıyı yazmaya iten sebep nedir?" Bu sorunun cevabı metnin temasını verecektir. Metnin teması bulunduktan sonra temayı besleyen düşünceler, temanın sosyal hayatla, düşünce tarihiyle ve eserin yazıldığı dönemle ilişkisi tespit edilir. Son olarak temanın yorumlanması ve güncelleştirilmesi gerçekleştirilir; yani bugünkü yaşamdaki konumu belirlenir. Ayrıca bakınız ⇒ Tema nedir? Konu nedir? D. DİL VE ANLATIM Anlatmaya bağlı edebi metinler dil ve anlatım yönünden incelenirken; Anlatıcının bakış açısı ve özellikleri, Anlatmaya bağlı edebi metinlerde dilin hangi işlevlerinin ön plana çıkarıldığı, Metnin dilinin doğal dilden farklılığı, Metindeki ses, kelime bilgisi ve cümle ozellikleri dikkate alınır. Anlatmaya bağlı edebi metinlerde, yazar anlatma gorevin bir anlatıcıya yükler. Okuyucu bütün olup biteni bu anlatıcı aracılığıyla öğrenir. Bu anlatıcı kurmaca bir kişidir, gorevi kendi gibi kurmaca olan olay orgüsünü ve olay örgüsünde yer alan diğer ögeleri anlatmaktır. Yazar karakterlerden birini teşkil ediyorsa veya kendini hikaye kahramanlarından biri yerinde farz ediyorsa, olay birinci kişi(şahıs) ağzından anlatılır. O zaman metin boyunca "geldim, görmüştüm, üzgündüm" gibi ifadeler kullanılır. Olay, olaya şahit olan biri veya hikayenin önemsiz bir karamanı, bir gözlemci tarafından anlatılabilir. Bu durumda olaylar üçüncü kişi(şahıs) ağzından anlatılmış olur. Burada olayı nakleden kişi kendisinden söz ederken "yaptım, görmüştüm" gibi ifadeler kullanılır. Ancak asıl olay, üçüncü ağızdan "yaptı, görmüştü gibi ifadelerle anlatılır. Anlatmaya bağlı edebî metinler kurmaca ürünü olan metinlerdir. Masal, hikâye, roman vb. türler yazarın kurgusu sonucu oluşmuştur. Bu tür metinler anlatıcının bakış açısından ortaya konmaktadır. Anlatmaya bağlı edebî metinlerde genel olarak üç tür bakış açısı kullanılır. Bir başka ifadeyle anlatmaya bağlı edebi metinlerdeki birinci ve üçüncü kişili anlatımlar üç temel bakış açısına sahiptir: İlahi Bakış Açısı: Edebi metinlerde kullanılan en eski yöntemdir. Bu yöntemde sınırsız bir bakış açısı vardır. Anlatıcı, öyküde anlatılanların tamamını bilen bir varlıktır. Kahramanların gizli konuşmalarını, kafalarından ve gönüllerinden geçeni anlatır. Zaman zaman kendi yorumlarını ekleyebilir, açıklamalarda ve yargılarda bulunabilir. Öyküde ne kadar kişi varsa her birinin açısından olayları ayrı ayrı görmemiz sağlanır. Öyküyü kimi zaman hızlandırma, kimi zaman da yavaşlatma olanağı vardır. Kahraman Anlatıcının Bakış Açısı: Bu yöntemde olayı anlatan "ben" vardır. Bu ben, öykünün kahramanı olabileceği gibi tanık ya da gözlemcisi olabilir. Olayları anlatan kişinin bilgisi, deneyimi, algılama ve yorumlama yeteneğiyle sınırlıdır. Olaylar ancak anlatıcının başından geçtiği ya da gözüyle gördüğü (tanık olduğu) biçimiyle anlatıldığından inandırıcılığı yüksektir. Gözlemci Anlatıcının Bakış Açısı: Bu yöntemde olaylar dışarıdan görüldüğü biçimiyle nesnel bir tarzda aktarılır. Olaylar bize anlatılmıyor da kişinin gözünün önünde oluyormuş izlenimi verilir. Kişilerin duygu ve düşünceleri eylemlerinden çıkartılır. Kişiler ve iç dünyaları ile ilgili kendi söyledikleri ve davranışlarını dikkatle izleyerek bir fikir sahibi olunabilir. Bir edebi metinde birden fazla bakış açısıyla yazılmış bölümler bulunabilir. Aynı konu farklı biçimlerde anlatılır. Aynı manzarayı izleyenler farklı noktalara dikkat ederler; farklı biçimde konu olarak ele alınır. Anlatmaya bağlı edebi metinlerde dil, bilinen özellikleriyle karşımıza çıkmaz. Anlatılanlar olayların durumuna göre yan anlamlarla zenginleştirilmiş bir özelliktedir. Kullanılan edebi dilin, metnin kaleme alındığı dönemin sosyal hayatına, edebi zevkine ve anlayışına göre değişkenlik gösterebileceğini de unutmayalım. Anlatmaya bağlı edebi metinlerde kullanılan dilin ele alınan temayla ve verilmek istenen mesajla da doğrudan ilişkisi vardır. Anlatmaya bağlı edebi metinlerde dil şiirsel işleviyle kullanılır. Ancak iletişim aracı metindir. Edebi metinler kendilerine özgü iletişim aracıdırlar. Bir gerçeklik yorumlanıp dönüştürülerek yeni bir gerçeklik ortaya konur. Bunun anlatılması da farklı bir dil gerektirir. Edebi metinler anlam bakımından da diğer metinlerden farklıdır. Çünkü yan anlam bakımından zengindirler. Bu da her okundukları zaman yeniden kurulma ve anlaşılma imkanını beraberinde getirir. E. METİN VE GELENEK Anlatmaya bağlı edebi metni geleneği içerisinde değerlendirme; Metinle yazıldığı dönem arasında ilişki kurulur. Okuduğu metnin önceki metinlerle ilişkisi araştırılır. Tema, yapı, dil ve anlatım bakımlarından önceki metinlerle ilişki kurulur. Metnin, kendisinden önceki metinlerden etkilenip etkilenmediği belirlenir. Sanatçının gelenekle ilişkisi belirlenir. Ayrıca bakınız ⇒ Metin ve Gelenek Kültür alanındaki etkinliklerin tümü geçmişten geleceğe uzanır. Sanatçılar geçmişten aldıklarını, kendi dönemlerinin zevk ve anlayışıyla, bilgi birikimiyle,duyarlılığıyla yoğurarak geleceğe taşır. Bütün sanat eserleri kendi aralarında bir düzen oluşturur. Bir bakıma bütünün parçaları durumundadır. Bu bakımdan geçmişi bilmeden yeni bir sanat eseri oluşturmak mümkün değildir. Sanatkar,geçmişte örüle örüle kendisine kadar gelmiş olan gelenekten yararlanır; döneminin zevkini, düşüncesini, duyarlılığını edebi eserin bünyesine yerleştirir. Eğer sanat gücü yüksek ise bu geleneği zenginleştirir. Edebi metinlerin büyük çoğunluğu kendi döneminin gerçekliğini ve düşünce hayatını yansıtır. Her metin, kendi tarzında daha önce yazılmış metinlerden yararlanır. Tanzimat dönemi romanları, daha once Türk edebiyatında roman ihtiyacını karşılayan mesneviden ve halk hikayelerinden etkilenmiştir. Tanzimat romancıları başlangıçta Batı romanından etkilenseler bile daha sonra bu etkileşimin dışına çıkarak kendi roman tarzlarını oluşturmuşlar ve kendilerinden sonrakilere örnek olmuşlardır. F. ANLAMA VE YORUMLAMA Anlatmaya bağlı edebi metni anlama ve yorumlama; Metnin anlamının nasıl oluştuğu açıklanır. Metnin anlamının özellikleri belirlenir. Metin yorumlanarak güncelleştirilir. İncelenen hikaye, roman ve tiyatro metninin yapısı, anlatımı, teması birbiriyle ilişkilendirerek yorumlanır. İncelenen metinde açıkça dile getirilmiş olanlarla, açıkça ifade edilmemiş olanlar anlam çevresinde ilişkilendirilir. Seçilen paragraflarda -varsa- çok anlamlı söz ve söz gruplarının metinde kazandığı değerler belirlenir. Yaşanan gerçeklikle metindeki gerçekliğin ilişkisi belirlenir. Metnin her okunduğunda yeni anlam değerleri kazanıp kazanmadığı belirlenir. Metnin okuyucuda uyandırdığı duygular belirlenir, bu duyguların özellikleri açıklanır. Edebi metinlerde dil, bilgi aktarmak veya öğretmek amacıyla kullanılmaz. Kelimeler, günlük hayatta, herkesin bildiği, alışılmış anlamlarıyla değil, yazarın okuyucuya sunmak istediklerine göre yeni anlamlar yüklenir. Bu bakımdan anlatmaya bağlı edebi metinlerle bilimsel metinler birbirinden ayrılır. Bilimsel metinlerde anlam herkes için aynıdır. Hiçbir yerde ve durumda değişmez; ancak edebi metinlerde, okuyucunun o anda içinde bulunduğu ruh hali, dünya görüşü, bilgi ve kültür seviyesi edebi metinin anlamını değiştirir. Çünkü edebi metinlerdeki sözler veya söz grupları yanlızca sözlük anlamlarıyla metinde yer almazlar; bulundukları bağlama göre anlam değeri kazanırlar. Edebi metinler yan anlam bakından zengindir. Kelimeler ve kelime grupları, metin içerisinde farklı anlamlar kazanır. G. METİN VE YAZAR Yazarın edebi yönüyle ilgili çıkarımlarda bulunma; Yazar ile metin arasındaki ilişki açıklanır. Yazarın hayat hikayesi başta olmak üzere bilinen özellikleriyle metin arasında ilişki kurulur. Olay çevresinde oluşan edebi metinlerde, bazen yazar ile metin arasında benzerlikler bulunur. Roman, hikaye ve tiyatro eserlerinde karşımıza çıkabilecek bu özellik bir belge niteliği taşımaz. Olay çevresindeki edebi metinlerin tümü kurguya dayalıdır. Dolayısıyla gerçek hayat ornek alınarak yazılmış olsa bile bu yeniden kurgulanmıştır. Eğer yazar anlattıklarının birebir gerçek olduğu iddiasında ise zaten anlattıkları bizim konu aldığımız edebi metinlerin dışında tarih veya hatıra olarak değerlendirilir. Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun, Halide Edip Adıvar'ın roman ve hikayelerinde Kurtuluş Savaşı dönemi öncesi ve sonrasıyla, Türk toplumundaki sosyal değişmelerle birlikte dile getirilir. Bu anlatılanlar dönemin gerçekliğinin yorumlanarak dönüştürülmesidir. Bunlardan dönemin sosyal ve siyasal hayatı öğrenilemez. Ancak yazarlar sanat dünyalarını bireysel deneyimleri ve dönemlerinin gerçeklerinden hareketle oluştururlar. Bu da o dönemde kullanılan eşya ve görünüşlerden yararlanmalarını gerekli kılar. Yazarların yaşadıklarından etkilenmeleri, olay çevresinde oluşturulmuş metinlerde bunları anlatmaları doğrudan doğruya değildir yaşadıklarını yeniden kurgulaması ve yaşadıklarından yaptıkları seçki söz konusudur. Olay çevresinde oluşan edebi metinlerde belge niteliğinde yaşanmışlık yoktur; ancak yaşananlardan etkilenme söz konusudur. Ayrıca bakınız ⇒ Metin ve Yazar

- https://ygtmuhendislik.com/resimler/files/22307543853.pdf
- http://huojia666.com/userfiles/file/binumigomaroji.pdf
- migeci
- vajuli
- sadoyaku
- http://flashdisplay.net/UploadFiles/FCKeditor/20250515065906.pdf
- https://pretread.com/multimedia/userfiles/file/e0dd2022-fa2b-478c-8a1f-0c1fa1b45fe1.pdf
- http://ktssiam.com/userfiles/file/d3afaf0a-bca1-44a8-867e-fed865cf68f2.pdf
- figurative language types and examples
- http://worldtrip-eng.total-flame.com/application/views/blog/userfiles/file/4ab7a7ec-0c31-4b5d-b6ca-cc0dd92235d4.pdf
- http://soncongnghiepjotun.com/media/ftp/file/18642d29-2ab1-4cd7-82fd-c8c144b410ee.pdf
- naci
- http://huicw.com/upimgs/file/be8cee27-f0ec-40fd-9faf-74ac8ea29b0e.pdf
- http://banghetretruc.com/media/ftp/file/27133404372.pdf
- resume for abroad study